

сота за гордостътъ мѣ, и челоуѣческото естество смертно за престѣпленіето адамово. Но послашайте да разсѣмѣете ясно, какъ влѣзѣва дѣвола въ челоуѣка, който не слѣдѣше божіи заповѣди. Пророкъ Самѣилъ като помаза Саѣла за царь еврейскій, рекалъ мѣ: Саѣле Богъ ми се яви и ми зарѣча да ти кажа, да отидишь да се вѣдѣшь съ Амалѣика цара, и като го побѣдишь; нищо живо да не оставишь, нити да земнишь нѣщо. Войската, жєнитѣ и дѣцата имъ до кракъ да изсѣчешъ, и сичкото да предадешъ на мечъ и на огнь, но отъ иманіето имъ и отъ работитѣ имъ нищо да не земнешъ: защото тѣй зарѣча господь. И Саѣлъ отиде съ 430 хилѣды дѣшѣ войска, и побѣди Амалѣика цара, но сичкитѣ до единъ не посѣче, и живи остави, и много добытъкъ и дрѣги скѣпы работы зема, противъ божіи заповѣди. Тога Богъ се прогнѣви на Саѣла, и проводи Самѣила да мѣ каже, какъ Богъ станалъ пишманъ, дѣто направилъ Саѣла царь Израилскій, като не упази божіи заповѣди, но зель отъ чѣздытѣ язычницы най добритѣ добытъци, И като мѣ казалъ Самѣилъ, защо ги е зель? Саѣлъ рече: зехъ ги да направа съ тѣхъ на Бога жертвъ. Самѣилъ каза: царю, Богъ не ще тѣкважи жертвъ, но иска да пазиме добръ неговитѣ заповѣди. Тога Самѣилъ остави Саѣла като недостоенъ, и отиде та помаза съ масло Давида, за царь Израилскій. А въ царь Саѣла влезна дѣвола споредъ божіето повелѣніе, и го мѣчаше за неговия грѣхъ. Это какъ влѣзѣва дѣвола въ челоуѣка, който потѣпква божіи заповѣди: защото, кога съгрѣши челоуѣкъ, тога божіа дѣхъ побѣгва отъ него, и влѣзѣва дѣвола въ него, като въ пѣста колиѣж и го мѣчи. Каквото рекалъ нѣкога самъ Богъ на Майсеа: не може да живѣй молъ дѣхъ въ тѣзи челоуѣцы: защото живѣятъ грѣшно. Это какъ оставя Богъ челоуѣка и го предава на дѣвола за грѣха мѣ. Но да не мислите чи Богъ само грѣшнитѣ предава на дѣвола, но знайте чи много пѣти предава и праведнитѣ, за да испита тѣхното тѣрпѣніе, и да покажи на свѣта образъ (юрнекъ) на тѣрпѣніето: предава Богъ добритѣ челоуѣцы на дѣвола, не да ги погѣби, но да имъ умножи заплатата за тѣхното тѣрпѣніе, както умножи на праведнаго Іова, на апостола Павла, на святаго Евстатіа, и на дрѣги безчєтны праведници. Не можилъ дѣвола да повреди нищо добритѣ челоуѣцы, само имъ умножилъ отъ Бога заплататъ, и ги напра-